

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2011/30/393

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van [appellante], woonachtig te Amsterdam, gericht tegen het besluit van de examencommissie voor de opleiding Geneeskunde, verweerster, om haar geen vrijstelling te verlenen voor het vak Psychisch Functioneren.

I. Loop van het geding

Appellante heeft op 14 april 2011 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster d.d. 6 april 2011. Het beroepschrift is tijdig ontvangen.

Op 19 april 2011 is namens het College aan verweerster medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met appellant nagaat of een minnelijke schikking van het geschil (= heroverweging van het besluit) mogelijk is. Verweerster heeft appellante hiertoe tijdig uitgenodigd. Een minnelijke schikking is echter niet tot stand gekomen.

Verweerster heeft vervolgens op 6 mei 2011 een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 17 juni 2011.

Appellante is in persoon verschenen, vergezeld van haar broer. Verweerster werd vertegenwoordigd door [voorzitter examencommissie], [lid examencommissie] en [ambtelijk secretaris examencommissie]. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten.

Appellante heeft verzocht om vrijgesteld te worden van het tentamen Psychisch Functioneren op grond van haar bachelorgraad Klinische Psychologie en het Honourscertificaat Psychologie.

Appellante heeft bij haar verzoek documentatie aangeleverd waaruit haars inziens bleek dat de reeds door haar bestudeerde stof in ruime mate de eisen dekt die de opleiding Geneeskunde stelt bij het vak Psychisch Functioneren. Voor zover in de opleiding Psychologie minder of geen aandacht is besteed aan bepaalde aspecten die specifiek zijn voor de opleiding Geneeskunde, te weten farmacologie en gesprekspractica, heeft appellante zich bereid verklaard deze onderdelen alsnog af te leggen.

De behandeling van haar verzoek heeft bijzonder lang geduurd, doordat het verzoek tijdelijk was kwijtgeraakt. Daardoor heeft de beantwoording van haar verzoek pas kort voor aanvang van het vak Psychisch Functioneren plaatsgevonden.

Het verzoek van appellante is afgewezen, met de motivering dat de stof gedoceerd moest worden vanuit het artsenperspectief. Aan appellante is niet duidelijk geworden - noch uit de leerdoelen van de cursus, noch bij het gesprek ten behoeve van de minnelijke schikking - hoe het 'artsenperspectief' geoperationaliseerd wordt. Het vak Psychisch Functioneren is echter een basisvak. Toepassing van de verworven kennis (volgens appellante mogelijk te vertalen als 'artsenperspectief'), vindt pas later tijdens de stages plaats. Appellante vraagt derhalve naar de inhoudelijke reden om haar geen vrijstelling te verlenen.

Tot slot wijst appellante op twee medestudenten Geneeskunde die de masteropleiding Psychologie hebben afgerond en wel vrijstelling van het vak Psychisch Functioneren hebben gekregen.

Verweerster heeft het verzoek afgewezen op 6 april jl., omdat niet voldoende is komen vast te staan

dat de basiskennis van de psychiatrie vanuit artsenperspectief bij appellante voldoende aanwezig was. Dit oordeel is gebaseerd op een advies van de daartoe aangewezen cursuscoördinator. Appellante hoeft overigens niet het hele vak Psychisch Functioneren te volgen. Zij dient alleen aan te tonen over actuele kennis van het psychisch functioneren te beschikken. Daarnaast zal appellante eventuele deficiënties moeten aanvullen, zoals farmacotherapie.

Meer in het algemeen wijst verweerster er op dat studenten die eerder een andere opleiding hebben voltooid om een aangepast programma kunnen verzoeken. De zogeheten cursusafhankelijke toetsen (CATs) van de klinische vakken van het derde curriculumjaar worden echter nooit vrijgesteld, behalve voor studenten uit het oude doctoraalprogramma.

III. Standpunten van partijen

Appellante merkt op dat verweerster de discussie tot de procedure wil beperken, terwijl het daadwerkelijke vraagstuk inhoudelijk van aard is. Zij vraagt zich af hoe een student in aanmerking kan komen voor vrijstelling op grond van een eerder afgeronde opleiding, als verweerster altijd het ontbreken van het artsenperspectief kan hanteren als reden voor afwijzing. Een dergelijk criterium komt echter niet voor in de eindtermen van de opleiding. Als het artsenperspectief in de eindtermen genoemd was, dan zou duidelijk zijn dat het voor alle onderdelen zou gelden.

Appellante heeft voorgesteld de nog ontbrekende vaardigheden op te doen door het volgen van de praktische oefeningen. Dat voorstel is eveneens door verweerster afgewezen, omdat het een onvolledige dekking van de vereiste kennis en vaardigheden zou geven.

Verder geeft appellante te kennen dat zij niet op de hoogte is gesteld van de mogelijkheid om een aangepast programma te verzoeken aan het begin van haar opleiding, zoals verweerster nu stelt.

Het spijt verweerster dat de afhandeling van het verzoek van appellante zo lang heeft geduurd. Zij herhaalt het ingenomen standpunt dat een vrijstelling alleen kan worden verleend als de eerder opgedane kennis ook het artsenperspectief omvat. Tevens bevestigt verweerster dat geen vrijstelling wordt verleend voor derdejaars CATs. Aan een beslissing inzake het al dan niet vrijstellen van een vak ligt een inhoudelijk advies ten grondslag van de ter zake kundige examinator. Verweerster, als examencommissie, is immers niet inhoudelijk deskundig. Wel deelt verweerster de mening dat het artsenperspectief deel behoort uit te maken van het vrij te stellen vak.

Vrijstelling voor het onderhavige vak was alleen mogelijk geweest als appellante haar deficiënties binnen het vak Psychisch Functioneren had opgeheven door de CATs af te leggen. Bovendien moesten de praktische oefeningen worden gedaan. Het voorstel van appellante was hiervoor niet toereikend.

Verweerster erkent dat de informatieverstrekking over de mogelijkheid om vrijstelling te vragen, verbeterd moet worden. De voornaamste bron is nu een brief die bij de studentenbalie ligt.

Verweerster stelt tot slot dat de vrijstelling voor Psychisch Functioneren voor andere studenten met een eerder afgeronde opleiding Psychologie, ten onrechte is verleend.

IV. Overwegingen van het College

Het College heeft begrip voor het gevoel van onrechtvaardigheid dat appellante ertoe heeft gebracht haar beroep in te dienen. Het bestreden besluit zal echter eerst beoordeeld moeten worden op de ontvankelijkheid, voordat tot een inhoudelijke beoordeling kan worden overgegaan.

Het College stelt vast dat appellante geen belang meer heeft bij haar beroep, omdat zij inmiddels het vak Psychisch Functioneren heeft afgelegd en behaald. Als gevolg hiervan kan het College niet anders dan het beroepschrift niet-ontvankelijk verklaren.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 8 juli door mr. dr. A.J.G.M. van Montfort, voorzitter, prof. dr. L.H. Hoek, mw. drs. T. Mekking, prof. dr. H.A. Verhoef, mw. B. van der Veur, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

Was getekend,

mr. dr. A.J.G.M. van Montfort,
voorzitter

mr. drs. J.G. Bekker
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 636, 2501 CN Den Haag.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 41,-.